Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

6/2008

PÄÄKIRJOITUS

Pelastuksen päivä

”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä.” Matt. 1:20–21

Uuden testamentin ensimmäisessä kirjassa, Matteuksen evankeliumissa, on Matteuksen jouluevankeliumi. Siinä kerrotaan, kuinka Maria tulee synnyttämään pojan, ja hänelle tulee antaa nimi Jeesus, ”sillä hän *pelastaa* kansansa sen synneistä”.

Matteuksen evankeliumin alussa oleva luettelo Jeesuksen maanpäällisistä esivanhemmista tuntuu monista länsimaisista lukijoista tarpeettomalta. Sukuluettelo ihmetyttää ehkä siksikin, että Luukkaalla on toisenlainen luettelo, mutta samalla saatetaan myös kysyä, miksi *maailman suurin uutinen* kerrotaan tällaisella tavalla. Monet nimet, sekä ne, jotka ovat tosin tuttuja Raamatusta, että myös monet meille tuntemattomat nimet ”peittävät pääasian”.

Mutta Matteuksen evankeliumin tarkoituksena ei kuitenkaan ole johtaa lukijoita harhateille. Kun Matteus aloittaa evankeliuminsa sanoilla ”Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan ja Abrahamin pojan sukuluettelo”, siinä on vastaus koko Vanhaan testamenttiin. Jumalan pelastussuunnitelma on toteutunut Messiaan syntymässä ja kuolemassa.

Jumala pitää sanansa

Uusi testamentti alkaa siten huudahduksella: Jumala pitää Sanansa! Ensimmäisessä luvussa ilmoitetaan: ”Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut: – Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja hänelle annetaan nimeksi Immanuel – se merkitsee: Jumala on meidän kanssamme.” Matteus näki tämän, ja tämä teki häneen niin suuren vaikutuksen, että evankeliumi myös päättyy Jeesuksen sanoihin: ”Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.”

Kun Matteus kutsuu Jeesusta ”Daavidin pojaksi” ja ”Abrahamin pojaksi”, Matteus haluaa osoittaa, että Jumalan Abrahamille ja Daavidille antama lupaus on täyttynyt. Muuten ei Jeesus olisi voinut olla Messias eli se, jonka piti tulla: ”Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä Herra on profeetan suulla ilmoittanut”.

Joulun ydinsanoma on pelastus

Joulu merkitsee nykyihmiselle paljon muutakin. Joulusta on tullut monille eräänlainen hyvän tahdon juhla, johon liittyy lepoa, matkustamista, ruokaa ja joululahjoja – ja paljon tästä voi jokainen allekirjoittaa. Yhdessäoloa läheisten kanssa, hyvää tahtoa ja lepoa on monen elämässä liian vähän.

Mutta joulu on alkuaan jotakin ihan muuta. Joulun pääsanoma on pelastus. Jos joulun oikea sanoma puuttuu joulunvietosta, jää todellinen joulu saavuttamatta. Kaikki se, mistä nyt myöhempinä aikoina on tullut jouluidylli, oli todellisuudessa suurta draamaa. Marialle ja Joosefille tarjottiin tyhjää kättä, heidän elämänsä oli suurta köyhyyttä, ja kuvaan tuli myöhemmin mukaan myös vainoa, vihaa ja lastenmurha.

Joulua vietetään ja juhlitaan monella tavalla. ”Tavalliseen” jouluun kuuluu vain vähän kristillisiä elementtejä, kuten esimerkiksi joulukirkko, mutta myös ”kristillistä” joulua voidaan viettää. Usein kuitenkin ollaan ikään kuin joulun ulkopuolella ja mennään mukaan valmiiseen ohjelmaan, sen verran kuin katsotaan tarpeelliseksi.

Mutta joulun sanoma ei ole vain sitä, että mennään ”yleisöksi” kristilliseen joulunviettoon. Kyseessä on tarjous pelastuksesta, vapautus siitä hätätilasta, jossa ihminen on. On kyseessä Jumalan suuri pelastusteko, joka vapauttaa ihmisen ikuisesta tuomiosta.

Moni ihminen ei varmaankaan koe omaa tilaansa erityisen katastrofaalisena. Mutta juuri siinä onkin osa itse katastrofia. Tarvitsen apua ymmärtämättä sitä itse.

Kristillinen joulu ei ole yksi vaihtoehto muiden joukossa. Joulun evankeliumi on ihmisen ainoa apu ja pelastus. Maailma on täynnä levottomuutta, konflikteja ja sekasortoa. Kuvat vapautettavista panttivangeista, joita näemme tämän päivän tiedotusvälineissä, antavat vain aavistuksen siitä, mitä todellinen pelastuminen tarkoittaa.

Joulu on Vapahtajan juhla. Se on juhla, johon liittyy jo ristin ja kärsimyksen varjo, mutta sen varsinainen olemus on kuitenkin valo ja ilo.

Siksi on nimi Jeesus luovuttamaton. Eikä vain nimi vaan se, mistä nimi kertoo ja todistaa. Hän pelastaa kansansa sen synneistä.

1.12.2008
Henrik Perret

Kuva: Hilpi Jenu

Siunattua joulun aikaa ja hyvää uutta vuotta!

Kiitos kaikesta tuesta ja esirukouksista kuluneena vuonna. Vetoan teihin kaikkiin, että jatkossakin muistatte STI:n työtä.

Onko nyt postmodernismin aika

Haastattelussa tutkija Timo Eskola

Suomen teologisen instituutin tutkija Timo Eskola on julkaisemassa kirjaa postmodernin ajattelun synnystä. Teos Kielen vallankumous julkaistaan Suomalaisen Teologisen Kirjallisuusseuran sarjassa. Minkälaisesta vallankumouksesta on kysymys?

Mitä kielen vallankumouksella tarkoitetaan?

– Tieteiden parissa on jo 1960-luvulta lähtien alettu puhua kielestä, kertomuksista ja merkityksistä aivan uudella tavalla. Ja nykyään käsitteet ikonista ja indeksistä dekonstruktioon sekä karnevalismiin ovat jo kaikissa medioissa. Todellisuus käsitetään pitkälti kertomusten avulla. Tällaisen kielellisyyden tutkimus on tuonut alalle uusia näkökulmia. Tätä vaihetta kuvataan myös postmodernismin ajaksi.

Mitä postmodernismi oikein pitää sisällään?

– Useimmat ihmiset tuntevat postmodernismin ainakin väitteenä suurten kertomusten kuolemasta. Lisäksi se on yksi tapa puhua kielellisestä käänteestä. Näkökulma on silloin melko ideologinen. Kyse on modernin ajan vastustamisesta. Jälki/moderni tarkoittaa modernin kauden jälkeen tulevaa aikaa. Silloin modernina pidetään ajatuksia materialistisesta maailmankuvasta, täydellisestä tiedosta ja ihmisen kyvystä tutkia todellisuutta. Postmodernismi väittää, että täyttä tietoa etsineet luonnontieteilijät ovat olleet harhan vallassa. Kaikki on kiinni vain kielestä ja eri tavoista puhua asioista. Samalla väitetään usein, että myös kristinuskon "suuri kertomus" on kuollut.

Miten kieli liittyy tällaiseen tiedonkäsitykseen?

– Kulttuurissa ja jopa tieteissä kaikki näyttää muuttuneen puhetavoiksi. Kirkossa ja teologiassa keskustellaan siitä, miten erilaiset diskurssit kiistelevät toistensa kanssa. Jotkut purkavat patriarkalismia kaikkialta, missä sellaista näkevät. Kysymykset ovat hieman erikoisia. Pitäisikö Jumalaa kutsua äidiksi? Onko sukupuoli pelkkä diskurssi, eräänlainen mielipide? Tuleeko kirkon toiminta tulkita valtapeliksi erilaisten kielenkäyttöjen välillä? Tavoittaako kieli todellisuutta – tai totuutta?

Eikö kieli siis tavoita totuutta tai todellisuutta?

– Osa kielellisen käänteen tutkijoista, oikeastaan juuri ne, joita kutsutaan postmodernisteiksi, on relativisteja. He todellakin ajattelevat, että kieli on itsenäinen järjestelmä. Se ei tavoita todellisuutta. Heidän mukaansa emme puhu maailmasta, vaan kielestä itsestään. Näiden kirjoittajien mielestä ihminen on kielen vanki. Siksi pidetään turhana puhua arvoista, koska kullakin on omat arvonsa. Toiset taas ovat nähneet tässä merkittävän suunnanmuutoksen kohti ihmisen kielellisen itseymmärryksen parempaa ymmärtämistä. Silloin kieli tavoittaa todellisuuden.

Mistä tällainen ajattelu nousee?

– Olen kirjassani selittänyt, miten uudet näkemykset syntyivät etenkin 1960-luvun vallattomina vuosina Pariisin vasemmistolaisen älymystön parissa. Sieltä ne vähitellen vaelsivat Yhdysvaltoihin ja saivat siellä suuren suosion. Jälkistrukturalismiksi kutsuttu suuntaus oli hallitseva. Tämä linja omaksui merkityksen täydellisen hävittämisen ja ajautui suorastaan Jumalan kuoleman teologiaan. Toiset taas nostavat esille teologian uudet mahdollisuudet irtautua historismista ja sekularisoituneesta ideologiasta. Teologia hakee tällöin omaa ääntään uudella tavalla. Tässä on siis kaksi erilaista linjausta, jotka ovat keskenään hyvin erilaisia.

Voiko kielen vallankumouksesta olla siis myös jotain iloa?

– Postmoderni aika on moni-ilmeinen. Sen hyvät hedelmät nähdään Amerikan postliberalismissa ja Britannian radikaalissa ortodoksiassa. Nämä uudet teologiset suuntaukset hakevat paluuta Raamatun kertomuksellisuuteen ja syyttävät liberalismia Raamatun oman kertomuksen auringonpimennyksestä. Jos kieli on viestintää ja jos merkitys on sidottu kertomuksen muotoon, merkityksen tulee olla itse tekstissä, ei sen takana. Teologisen liberalismin kausi oli modernin aikaa, ja silloin Raamatusta menetettiin lähes koko teologia. Paluu kertomuksen äärelle tarjoaa mahdollisuuden keskittyä itse sisältöön uudella tavalla. Silloin teologiakin alkaa taas saada sisältöä.

Kenelle kirjasi on tarkoitettu?

– Kirja on luonteeltaan tieteellinen, mutta aiheensa puolesta se sopii kaikille, jotka haluavat ymmärtää kummallista maailmaamme. Kirjan luettuaan ymmärtää toivottavasti hieman paremmin, miksi kaikkialla länsimaissa keskustellaan nykyään vain homoseksualismista tai feminismistä. Koska postmodernismi vastustaa ns. heteronormatiivista patriarkalismia, yhteiskunta ja kirkot ovat tämän vastakkainasettelun vankeja. Toki toivon kirjan auttavan lukijoita eteenpäin myös rakentavan teologian osalta. Moderni aika tuki sekularismia, ja siksi kielellisen käänteen jälkeen on aika antaa huutia vanhalle liberaaliteologialle kirkossa.

Timo Eskolan kirjaa Kielen vallankumous (Suomalainen Teologinen Kirjallisuusseura) myydään myös STI:n kautta. Voit tilata sen lehden takana olevalla lipukkeella.

Jumalan syliin saa tulla

Jumalan puhuttelussa

Turusta kotoisin oleva, nykyisin Töölössä vaimonsa ja dalmatialaisensa Jaskan kanssa asusteleva lakimies Hannu Äimänen kertoo, että lakimieheksi ryhtymiseen vaikutti olennaisesti hänen isänsä, joka työnsä ohessa opiskeli varanotaariksi Turussa. Uskoontuleminen sen sijaan kävi pitkän prosessin kautta.

”Olin Jumalan puhuttelussa ainakin kolme vuotta. Kerran pankissa eräs sihteereistämme kertoi minulle lukeneensa Raamatun viidesti läpi, jolloin minäkin kiinnostuin asiasta. Vuonna 1979 sairastuin ja eri vaiheiden jälkeen menetin uskoni Jumalaan kokonaan. Kolme vuotta myöhemmin olin syömässä työkaverini kanssa, joka kertoi olevansa uskovainen ja pyysi saada rukoilla puolestani. Pelästyin ja tajusin vaistomaisesti, että asiani eivät olleet Jumalan kanssa kunnossa. Tulin myöhemmin voimakkaaseen synnintuntoon ja aloin usein kävellä Töölön kirkonmäellä. Silloin en vielä ymmärtänyt, että synnit saa anteeksi lahjana, ja pyrin käymään lakimiesmäisesti kauppaa Jumalan kanssa.”

”Viimein ollessani työhuoneessani tajusin, että kaikki minunkin syntini oli sovitettu Golgatan ristillä ja että olin aina tiedostamattomasti etsinyt elävää Jumalaa. Kohtasin Kristuksen työpöytäni ääressä Teollistamisrahasto Oy:n lakimiehenä. Pomppasin tuolistani ylös, heiluttelin lukemaani Uutta testamenttia työkaverilleni ja huusin, että tiesitkö, että Jeesus elää!”, Hannu muistelee hymyillen.

Pian menin myös Töölön kirkkoon, jossa minut otettiin hyvin vastaan.

Sanankuulijasta sananjulistajaksi

Hannu alkoi kulkea eri puolilla uskovien yhteisöissä, kuunteli julistusta ja alkoi itsekin ottaa vastuuta hengellisistä tehtävistä mm. gideoneissa ja Kriisipalvelussa. Hannu muistelee, että häneen teki suuren vaikutuksen se, että Töölön kirkko oli aina täynnä, kun Helsingin Raamattukoulun opettajat opettivat Raamattua. Hän kävi kuuntelemassa opetusta myös koululla. Hannu innostui ja alkoi myöhemmin pitää itsekin raamattutunteja ja suoritti saarnalupatutkinnon vuonna 1995.

Teologia kiinnosti Hannua niin paljon, että hän aloitti teologian opinnot Helsingin yliopistossa vuonna 1998, ja sitä kautta tutustui myös STI:hin. Nyt hän on toiminut STI:n työvaliokunnassa noin vuoden ajan.

”Kun tulin ensimmäisen kerran STI:hin, se oli vielä silloin Lastenkodinkujalla. Kuulin Eero Junkkaalan ja Timo Eskolan opetuksia, ja kyselin heiltä kutsumuksesta. Mielestäni STI tukee tärkeällä tavalla yliopisto-opiskelijoita, toimii keskustelufoorumina, ja täällä kuulee hyvää opetusta”, Hannu kiittelee.

Jumalan ohjauksessa

Hannu kertoo rukoilevansa paljon Jumalalta viisautta eläämäänsä. Hän perusti nykyisen lakiasiantoimistonsa vuonna 2004, toimittuaan sitä ennen 13 vuoden ajan Kristityt Lakimiehet Ky:n osakkaana. Oman toimiston perustamiseen hän sai selvän johdatuksen. Hän oli jo 1985 saanut Jeremian kirjasta jakeen 4:3 (vk), jossa kehotettiin raivaamaan uudispelto. Tämä toteutui 5 vuotta myöhemmin Kristityissä Lakimiehissä. Oman toimiston perustamiseen Liisankadulle hän sai Raamatusta kolme rohkaisevaa jaetta ja lisäksi tarvittavat rahat veronpalautuksena. Työnsä ohella Hannu suunnittelee Helsingin Raamattukoulun tilaisuuksia sekä opettaa ja saarnaa kirkoissa ja hengellisissä tilaisuuksissa.

”Joskus ihmiset kyselevät, eikö ole ristiriitaista olla uskovainen lakimies. Mielestäni siinä ei ole kuitenkaan ristiriitaa, sillä uskon oikeudenmukaiseen Jumalaan”, Hannu kertoo.

”Elämältäni toivoisin, että voisin tuoda mahdollisimman monta ihmistä Kristuksen luokse ja että voisin auttaa ihmisiä heidän ongelmissaan. Haluaisin olla käytännössä tekemässä asioita ja kertomassa ihmisille, että Jumalan syliin saa tulla heikkona ja minkälaisena tahansa.

Mariliina Metsävirta

Ken sillä aasilla oikein ratsastaa?

Adventin aloittaa Hoosianna-laulu, joka itse asiassa yhdistää joulun pääsiäiseen. Laulu-han laulettiin Jeesukselle hänen ratsastaessaan Jerusalemiin. Tästä tuo varhainen virsi on otettu seurakunnan ilolauluksi, josta on tullut tärkeä jokaiselle sukupolvelle.

Siunattu olkoon hän

Hoosianna-laulu puhuu Jeesuksen tulemisesta, ja näin ollen se sopii tietysti myös joulun alle. Samalla se kuitenkin laajentaa joulun näkymät siihen, miten Jumala lähettää Poikansa maailmaan pelastamaan synnin vallassa eläviä ihmisiä.
Itse laulu on Psalmin 118 varaan rakennettu hymni. Se kuuluu vapaasti käännettynä seuraavasti:

Hoosianna
– Siunattu hän, joka tulee Herran nimessä
– Siunattu tuleva isämme Daavidin valtakunta/kuninkuus
Hoosianna korkeuksissa

On helppo huomata, että tämän laulun muoto on kiinteä ja teksti rakentuu kahden tulemista merkitsevän verbin varaan. Sanan toistolla on teologinen tarkoitus: se asettaa Psalmista 118 lainatun tulijan ja tulevan Daavidin rinnakkain. Rinnastusta korostaa jakson parallelistinen, käänteisesti toistuva muoto (A-B-B'-A').

Mutta miksi Psalmin 118 kuuluisa lause on yhdistetty Daavidin pojan kuninkuuteen? Asialle on melko pitkä selitys. Ensinnäkin Psalmi 118 kuului alun perin temppelin juhlissa yleisesti laulettuihin psalmeihin. Yllä lainatun siunauksen avulla tervehdittiin vuorolauluna kaikkia juhlille tulevia ihmisiä: "Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä". Tervehtijät vakuuttivat heille yhdessä papiston kanssa: "Me siunaamme teitä Herran huoneesta" (118:26; vapaa käännös). Tässä vaiheessa "tulija" oli vielä kuka tahansa temppelin juhlavieras.

Poika ja kivi

Juutalaisen teologian eskatologisessa tulkinnassa tämä psalmi liitettiin kuitenkin Messiaan tuloon. Aramealaisessa Targumissa psalmin eri kohdat liitettiin tulevaan Daavidin poikaan. Targumin tulkinnassa Psalmin 118 katsottiin puhuvan siitä uudistuksesta, jonka Daavidin jälkeläinen tuo pakkosiirtolaisuuden jälkeen. Kun psalmissa oli aikaisemmin kirjoitettu kivestä, jonka rakentajat hylkäsivät, tälle kivelle annettiin mielenkiintoinen tulkinta Daavid oli se "poika" (ben), ei "kivi" (äbän), jonka rakentajat hylkäsivät ja josta tuli kulmakivi.

Tämän mukaisesti psalmissa mainittu temppeliin tulija tulkittiin uudeksi Daavidiksi, joka "on arvollinen tulemaan hallitsijaksi ja kuninkaaksi". Psalmi 118 oli siten profetia. Se ei puhunutkaan pelkästään tavallisesta kansasta, vaan Messiaasta, joka tulee temppeliin.

Markuksenhymnissä tällainen tulkinta korostuu. Parallelismin ensim-

mäinen lause selittyy nyt Daavidin pojan ylistykseksi. ja toinen lause ylistää hänen rauhanvaltakuntaansa tai suorastaan hänen kuninkuuttaan. Kohdassa esiintyvä kuninkuutta tarkoittava kreikan sana *basileia* mahdollistaa molemmat tulkinnat. Nämä seikat liittävät jälkimmäisen, Psalmista 118 poikkeavan lauseen läheisesti toisen temppelin ajan juutalaiseen teologiaan.

Daavidin poika tulee

Juutalaisista teksteistä esimerkiksi Salomon psalmissa 17 odotetaan tulevaa Daavidia Israelin pelastajaksi. "Katso, Herra, ja korota heille heidän kuninkaansa, Daavidin poika, hallitsemaan palvelijaasi Israelia." (17:21). Tekstin mukaan tuleva hallitsija tuhoaa jumalattomat vallanpitäjät ja johtaa kansan hengelliseen uudistukseen. "Hän kokoaa pyhän kansan, jota hän johtaa vanhurskaudessa. Hän tuomitsee ihmisten kansoja, jotka Herra heidän Jumalansa on pyhittänyt." (17:26). Vastaavasti monissa Qumranista löytyneissä eskatologisissa teksteissä ja katkelmissa odotetaan kansan uudistusta tulevalta Daavidin suvun jälkeläiseltä.

Monet juutalaiset odottivat pelastajan tuloa. Markuksen evankeliumin sisältämä Hoosianna-hymni vastaa siten sisällöltään sen ajan juutalaiselle teologialle tyypillisiä aiheita. Jeesukseen liitettynä laulu koskee kuitenkin lupausten täyttymystä. Vapahtaja oli nyt tulossa Jerusalemiin.

Pieni lingvistinen huomio liittää tekstin jopa arameankieliseen seurakuntaan. Markus nimittäin säilyttää hymnissä hepreankielisen sanan "Hosanna" translitteraationa (*hôsia-na*, "pelasta meidät"). Kreikkaa puhuneet juutalaiset olisivat käyttäneet Vanhan testamentin kreikankielistä käännöstä, Septuagintaa. Siellä sana on jo käännetty kreikaksi (*sôson dê*; LXX Ps. 117:26). Koska Markus ei lainaa suoraan Septuagintasta, Hoosianna-laulu sijoittuu luontevasti arameankielisen alkuseurakunnan yhteyteen.

Psalmi 118 saa tässä yhteydessä messiaanisen sisällön, koska se tulkitsee Jeesuksen profeetallista ratsastusta Jerusalemiin. Kaksilauseinen Hoosianna on saanut varhaisessa kristillisyydessä tärkeän aseman, koska Markus toistaa sen omassa evankeliumissaan sellaisenaan. Laulu ylistää aasilla ratsastajaa, Jeesusta, joka täyttää vanhat profetiat. Hän tuo mukanaan rauhan valtakunnan. Siitä mekin saamme adventtina laulaa kiitoksemme.

Timo Eskola

Kuva: Kirsi Sell

Martin-päivän debatti STI:ssä

Suomen teologisessa instituutissa on tullut jo vakiintuneeksi tavaksi juhlistaa Martin-päivää Lutherin ja luterilaisen teologian aiheilla. Tänä vuonna 2008 järjestettiin ekumeeninen väittely, jossa kaksi edistynyttä teologian opiskelijaa alusti hyvin keskeisestä aiheesta, vanhurskauttamisen teologiasta. Luterilaisen kirkon ja teologian puolelta estradille astui Wille Huuskonen ja Katolisen kirkon ja teologian puolelta mukaan saatiin Emil Anton. Näin haluttiin innostaa opiskelijoita pohtimaan vanhurskauttamisteologian painopisteitä.

Keskustelun "erotuomarina" allekirjoittanut voi todeta, että taidokkaitten avauspuheenvuorojen ja asiallisen keskustelun perusteella oli helppo ymmärtää toisaalta kirkkojen välillä vallitsevaa yksimielisyyttä ja toisaalta niitä eroja, jotka ovat yhä jääneet erottamaan teologisia näkemyksiä. Keskustelu päätyi mielenkiintoisella tavalla saman kaltaiseen ristiriitaan kuin taannoin allekirjoitettu Yhteinen julistus vanhurskauttamisesta. Kaikki osapuolet eivät nimittäin allekirjoittaneet julistusta sellaisenaan. Katolinen kirkko edellytti, että sen lisäksi tulee kirjoittaa liite (nk. Annex), joka myös tehtiin erillisessä työryhmässä. Tuossa liitteessä todettiin, että kirkkojen käsitysten välillä on vielä olennaisia eroja, etenkin kysymyksessä perisynnin himosta (konkupisenssi), kristityn olemuksesta samalla kertaa syntisenä ja vanhurskaana, sekä lopulta itse kysymyksessä jumalattoman vanhurskauttamisesta. STI:ssä käyty keskustelu osoittaa, että käytännön tasolla samat aiheet jäävät erottamaan teologioitamme.

Timo Eskola

Kuva: Timo Eskola
Debatin alustuspuheenvuorot löytyvät STI:n kotisivuilta www.teolinst.fi.

OPISKELIJAN SUUSTA

”Herra, opeta minulle määräystesi tie, niin seuraan sitä tinkimättä. Anna minulle ymmärrystä noudattaa lakiasi, olla sydämestäni sille kuuliainen. Anna minun kulkea käskyjesi polkua, siitä minä saan ilon. Taivuta sydämeni liittosi puoleen, oman voiton pyynnistä ohjaa se pois.” (Ps. 119:33–36)

Mikä on teologian opiskelijan suurin apu opintojen keskellä, suurin tuki ja turva johon voi aina luottaa ja jonka konsultointia saa aina kellon ympäri? Teologisessa tiedekunnassa opetetaan monia asioita ja monesta eri suunnasta, vaan eipä siellä kerrota oikeasta Jumala-suhteesta! Monia teorioita löytyy perustuen ihmisviisauteen, joka kuitenkin huuhtoutuu ensimmäisen sateen myötä pois. Usko Jeesukseen on kuitenkin enemmän kuin mielipiteet maan, ja se on se kallio, jolle saan teologiani rakentaa. Psalmissa 119 sanotaan, kuinka paljon oppineempi ja viisaampi onkaan se, joka tutkii Herran lakia. Tälle viisaudelle ei kuitenkaan anneta korkeinta auktoriteettia teologisessa tiedekunnassa. Viisaus, joka on lähtöisin Herrasta, saa kuitenkin ohjata STI:n työtä, joka on hyvänä tukena opiskeluilleni.

Minulle on pienestä pitäen opetettu turvautumaan Jumalaan, ja olen saanut kokea sitä ja oppia laittamaan turvani Häneen kaiken hädän keskellä. On lohduttavaa kohottaa katseensa Jeesuksen puoleen ja turvata häneen kaikissa asioissa, mitä elämä tuo tullessaan. Teologian opinnoissa kohtaa monia haasteita, ja kovimmat haasteet tulevat siinä, turvaanko koko sydämestäni Jumalaan ja päätänkö lujasti luottaa häneen ja hänen viisauteensa opinnoissani sekä olenko rohkeasti Jeesuksen seuraa- ja maailman viisauden keskellä. STI on turvallinen paikka aloittelevalle teologille hakea Raamattuun pitäytyvää opetusta ja kirjallisuutta. STI toimii myös hyvänä olohuoneena, jossa voi rennosti kohdata muita samanmielisiä opiskelijoita. Rukoile ja työtä tee. Siinä oiva apu opiskeluun. On hyvä, että STI:n päiväkahveilla saa pysähtyä Sanan äärellä ja kohottaa katseensa Jumalan puoleen. Mistä apuni tulee? Apuni tulee Herralta!

”Sinä olet minun suojani ja kilpeni, sinun sanaasi minä panen toivoni.” (Ps. 119:114)

teol. yo Markus Alajoki

TULE KOULUTUKSEEN!

Postgraduate-koulutusta: Ihminen ja hänen Jumalansa

STI:ssä aletaan järjestää papeille ja muihin tehtäviin valmistuneille teologeille ns. postgraduate-koulutusta. Ensimmäinen neljästä koulutusjaksosta pidetään STI:ssä 23.–25.4.2009. Sen aiheena on Ihminen ja hänen Jumalansa. Ensinnäkin Jumala-käsitystä tarkastellaan Lisäksi pohditaan Raamatun asemaa tämän päivän maailmassa. Aikamme ihmisen raamatuntulkinnan periaatteet pannaan puntariin ja tarkastellaan niiden edellytyksiä. Näkökulmaa täydentää apologeettinen lähestymistapa. Tämän ajan ihmisten kohtaaminen ei useinkaan ole mahdollista ilman keskustelua ihmisten uskontoa kohtaan omaksumista ennakkokäsityksistä. Lopuksi tarkastelun kohteena ovat tieteen ja kristinuskon väliset suhteen hyvässä ja pahassa.

Kurssi on tarkoitettu papeille, lehtoreille, uskonnonopettajille, seurakuntien ja järjestöjen työntekijöille sekä muille teologiasta kiinnostuneille. **Luennoitsijoina** toimivat Timo Eskola, Leif Nummela, Henrik Perret ja Tapio Puolimatka.
Hinta 30 €/koulutusjakso.

Ilmoittautumiset ja lisätietoja: Suomen teologinen instituutti, Kaisaniemenkatu 3 A 4. krs., 00100 Helsinki (09 6689 550) tai sähköpostilla sti@teolinst.fi.

www.rll.fi
Raamatunlukijain Liitto
SCRIPTURE UNION IN FINLAND

Kohtaa Jumala Sanan äärellä rukoillen!

Tilaa opas päivittäiseen Raamatun lukemiseen. Oppaat aikuisille ja nuorille.

Hetkinen
Raamatun lukemiseen

Lukkari

TILAUKSET:
www.rll.fi
www.lukkari.net
p. 09 129 7317
riitta.santalahti@mission.fi

Hinnat 2009:
Hetkinen (4 nroa/vuosi)
kesto 22 €, vuosi 25 €
opiskelijat/työttömät 19 €
Lukkari (4 nroa/vuosi)
kesto 18 €, vuosi 19 €

PERUSTAN TEOLOGISET OPINTOPÄIVÄT 6.-8.1.2009 "UUSI JEESUS JA VANHA – UUSI KIRKKO JA VANHA"

Ulkomaisena vieraana teologin professori ***Oswald Bayer*** Tübingen yliopistosta. Luther-tutkija Bayer tunnetaan terävänä nykykulttuurin analyytikkona.

Tampereen piispa ***Matti Repo*** luennoi aiheesta "Mikä pitää kirkon koossa tulevaisuudessa?" Repo on yleisön tentattavana myös kyselytunnilla.

Paneelikeskustelu käydään aiheesta "Jeesus Raamatussa ja Koraanissa, kirkossa ja islamissa". Keskustelijoina dosentti ***Timo Eskola***, toimittaja-pariskunta ***David*** ja ***Marja-Liisa Ezzine***, lehtori ***Liisa Kingma*** teologian tohtori ***Jouko Martikainen*** ja Indonesiassa lähetystyötä tekevä ***Leena Sihombing***. Puheenjohtajana lähetysjohtaja ***Pekka Mäkipää***.

Ajankohtaisluennoissa professori ***Tapio Puolimatkan*** kertoo evoluutioteorian nykytilasta sekä tieteen ja kristinuskon suhteesta.

Ilmoittautuminen 28.12. mennessä:
Suomen Raamattuopisto
info@sro.fi, www.sro.fi
(09) 512 3910

Timo Eskola: Kielen vallankumous

Suomalainen Teologinen Kirjallisuusseura 2008

Kulttuurissa ja jopa tieteissä kaikki näyttää muuttuneen puhetavoiksi. Kirkossa ja teologiassa keskustellaan siitä, miten erilaiset diskurssit kiistelevät toistensa kanssa. Jotkut purkavat patriarkalismia kaikkialla, missä sellaista näkevät. Pitäisikö Jumalaa kutsua äidiksi? Onko sukupuoli pelkkä diskurssi, eräänlainen mielipide? Tuleeko kirkon toiminta tulkita valtapeliksi erilaisten kielenkäyttöjen välillä? Tavoittaako kieli todellisuutta – tai totuutta?

Eskolan kirja selittää muutoksen taustoja 1960-luvun Pariisista aina Yhdysvaltojen laajaan jälkistrukturalismiin. Joku linjoista omaksuu merkityksen täydellisen hävittämisen ja ajautuu suorastaan Jumalan kuoleman teologiaan. Toiset taas nostavat esille teologian uudet mahdollisuudet irtautua historismista ja sekularisoituneesta ideologiasta. Teologia hakee tällöin omaa ääntään uudella tavalla. Pelastaako kielen vallankumous teologian vai johdattaako se sen vain negaatioihin ja merkityksen loittonemisen yöhön?

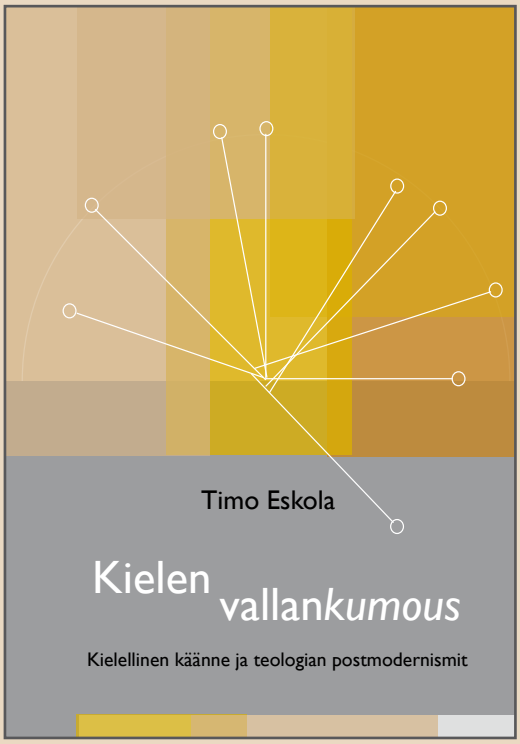

Voit tilata kirjan myös teologisen instituutin kautta oheisella lipukkeella.

KIRJATILAUS

Kielen vallankumous, Timo Eskola

normaalihinta 23 euroa ☐
opiskelijahinta 19 euroa ☐

Toimitukseen lisätään postituskulut.

Nimi .....

Osoite .....

.....

.....

Suomen teologinen instituutti maksaa postimaksun.

Suomen teologinen instituutti
Vastauslähetys
Sopimus 5006510
00003 HELSINKI

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite
Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin
09 668 9550

Faksi
09 6689 5555

Sähköpostit
sti@teolinst.fi
etunimi.sukunimi@teolinst.fi

Kotisivu
www.teolinst.fi

Pankkitili
Sampo 800011-564245

Työntekijät
pääsihteeri Henrik Perret (gsm 0500 542 542)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell (koti 09 505 1796)

Aukiolo: 12.12. asti klo 9–19,
15.–19.12. klo 9–16, 22.12.–5.1.kiinni,
7.–9.1. klo 9–16, 12.1. alkaen klo 9–19

Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus. Seurakuntavierailuja, luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali.

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakausikirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään jokaiselle tukijäsenelle kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
toiminnanjohtaja Lasse Nikkarikoski

Jäsenjärjestöt
Ev.lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

* . D 0 2 3 *
M
Itella Oyj

Joulun Jeesus tulee eläinsuojaan, luolaan, talliin, alakertaan, kapaloihin, seimeen. Hänen kunniansa tulee ilmi kunniattomuudessa. Hänen merkityksensä tulee ilmi mitättömyydessä. Hänen herruutensa näyttäytyy heinien keskellä.

Eero Huovinen: Pitkä ilo

Kannen kuvat: Hilpi Jenu